

Niets is onmogelijk !

3WvL

maart 2010

«Ik verzeker jullie: als jullie geloof hebben als een mosterdaadje, dan zullen jullie tegen die berg zeggen: 'Verplaats je van hier naar daar!' en dan zal hij zich verplaatsen. Niets zal voor jullie onmogelijk zijn»

Mt 17, 20

Woord van Leven

'Bergen verplaatsen' is een overdreven manier van zeggen. Jezus kiest met opzet hiervoor om de leerlingen duidelijk te maken dat niets onmogelijk is voor wie gelooft. Met de vergelijking van het 'mosterdaadje' geeft Jezus aan dat het Hem niet gaat om een klein of groot geloof, maar dat het gaat om een authentiek geloof .
Een geloof dat alleen op God vertrouwt en niet op eigen krachten.

Soms lijkt het of we voor een onmogelijke opgave staan... **maar voor God is niets onmogelijk.**

Hoe vaak voel je in je leven niet de behoefte aan steun van iemand. Maar tegelijkertijd weet je ook dat er geen mens is die jouw situatie kan veranderen! Dan richt je je als vanzelf tot iemand die het onmogelijke mogelijk kan maken.

Die iemand heeft een naam: Jezus.

Als je soms twijfelt in je geloof, betekent het dat je nog niet 100% op God vertrouwt. Je rekent dan nog steeds op je eigen krachten. Wie echter helemaal op God vertrouwt laat Hem handelen en... Jezus verzekert ons dat we dan 'bergen kunnen verzetten'. Bijvoorbeeld de bergen van onverschilligheid en oppervlakkigheid van de wereld om ons heen.

Soms als we in grote moeilijkheden zijn, kan in ons de verleiding komen om ons niet tot God te richten.

De menselijke logica fluistert ons dan in dat het toch geen zin heeft.

Schrijf eens één van jouw moeilijkheden op. Wanneer je dit Woord van Leven leeft, zul je zien dat je het overwint...

thuis...

MET MIJN VRIENDEN

... voor Hem is niets onmogelijk.

Jezus spoort ons aan om de moed niet te verliezen en ons vol vertrouwen op God te richten. Op de een of andere manier zal Hij ons verhoren.

Ervaring

Cesare
Italië

Het is een onrustig periode bij ons op school. Laatst was er weer de zoveelste leerlingenstaking. Zelf stond ik er niet achter. Wat te doen? Ik besloot om toch het schoolgebouw in te gaan. Na mij volgden er nog 3 of 4. Omdat de staking niet was toegestaan, werd iedereen die buiten bleef door de rector geschorst. Je kunt je voorstellen hoe ik werd uitgefloten. Ik ontving veel sms'jes met scheldwoorden, vaak heel grof. Dat was misschien ook omdat er van mij als vertegenwoordiger van de klas verwacht werd dat ik hetzelfde deed als de meerderheid. Ik voelde me heel ongemakkelijk en wist niet wat ik moest doen. *Ik vroeg God om me te helpen in deze situatie* tussen mij en mijn klasgenoten. Ik kreeg nieuwe moed en had een idee: *de beste wraak is de liefde*. Die middag schreef ik al mijn klasgenoten een persoonlijk sms'je met een positief zinnetje. De volgende ochtend kwamen velen me bedanken, sommigen waren er van onder de indruk. De breuk met mijn klas was weer snel hersteld!

schrijf je eigen ervaring naar
www.teens4unity.net